

[Edel Saunte.]

tro, at arveforordningen ikke er helt så vel formuleret, som det ærede medlem mente. Vi har i det daglige praktiske arbejde som jurister en speciallov på de områder, hvor man arbejder meget, og den speciallov, vi har på dette område, er udgivet i 1946, en udmærket kommenteret udgave af G. Heide-Jørgensen. Jeg nævner bare to paragraffer, § 21 og § 24. De fylder i den kommenterede udgave henholdsvis 38 og 32 sider med domsnotater og forklaringer samt henvisninger til litteratur. Hvis bestemmelserne var så klare og så tilstrækkelige, som det ærede medlem synes at mene, tror jeg ikke, det var nødvendigt at bruge 38 tættrykte sider til at forklare bestemmelserne.

Med hensyn til spørgsmålet om 3. arveklasse er jeg heller ikke helt fjendtligt indstillet overfor den tanke helt at afskaffe denne; men jeg synes i hvert tilfælde, det ville være meget betænkeligt, hvis man bevarede arveretten for børn og børnebørn efter fætre og kusiner. Man kan selvfølgelig diskutere, om fætre og kusiner er nærmere eller fjernere end onkler og tanter, men hvis vi kommer ud i også at beholde arveretten for deres børn og børnebørn, synes jeg, det ville være højst beklageligt. Arveafgiftsspørgsmålet har kun interesse med hensyn til 3. arveklasse. 4. og 5. arveklasse er jo i samme arveafgiftsklasse, og afgifterne svarer næsten til afgiften for ubeslægtede. Det eneste problem er derfor, om man skal bevare de nuværende takster for 3. arveklasse for fætre og kusiner og deres børn og børnebørn, og det problem synes jeg ikke er så stort, at det kan volde vanskeligheder ved behandlingen af nærværende lovforslag.

Endelig vil jeg gerne med hensyn til arvefonden ligesom den højtærede justitsminister sige: lad os dog se, om der kommer nogen penge ind! Jeg tror ikke på det. Folk kommer jo hos os sagførere og spørger: Arver den og den uden testamente? Hvis man siger ja, så går de glade hjem uden at ofre penge på testamente, og siger man nej, så laver de testamente. Derfor tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at når man nu i fremtiden kommer til at sige nej med hensyn til kusiners børn og børnebørn og oldeforældre m. m., så vil folk lave testamente, og så vil der ingen penge blive til en fond. Derfor synes jeg, den højtærede minister

har så evig ret. Man skal ikke lave en fond uden penge.

Lorentzen: Jeg må indrømme, at Anders Sandø Ørsted egentlig ikke behøver mig til forsvarer overfor det ærede medlem fru Edel Saunte, men jeg må måske have lov til lige at citere to linier fra arvelovskommissionens bemærkninger til udkast til arvelov, hvor man udtrykkeligt siger:

„Arveloven, der hører til de af Anders Sandø Ørsted forfattede store systematiske love, har i næsten 100 år været grundlag for den danske arveret. Den giver udførlige og klare regler om slægtens arveret.“

Jeg har megen respekt for det ærede medlem fru Edel Saunte, men jeg har endnu større respekt for Anders Sandø Ørsted, og det er der vist ingen af os der tager hinanden ilde op.

Så er der dette med kommentarerne. Ja, den menneskelige hjerne er jo ikke så klart opfattende, som den burde være, og derfor kommer en kommenteret udgave altid til at indeholde alle mulige kommentarer, alle mulige retsafgørelser. Iøvrigt er det også en af grundene til, at man ikke i tide og utide skal lave store nye love; det giver nemlig usikkerhed i befolkningen, uanset hvem der laver en lov, uanset hvor dygtigt man synes den er lavet — og jeg må erkende, at jeg mener, at vi tilhører en tid, i hvilken vi ikke laver særlig fremragende love; det være sagt lige så meget i relation til mig selv som til andre. Vi er i vore dage lidt mere ustadige og usikre overfor problemerne. Jeg garanterer for, at selv ved de bedste love, der bliver lavet af ministerier, eventuelt af folketinget, vil det, hvis det er love, der betyder noget, vise sig, at de skal suppleres med en masse retsafgørelser og en masse kommentarer. Lad os endelig ikke gøre os illusioner om andet. Sådan er forholdet. Nu ved jeg meget vel, at det ærede medlem fru Edel Saunte meget godt kender disse problemer og har også al mulig respekt for Anders Sandø Ørsted, selvom det ærede medlem måske nok er af et lidt sprælsk temperament, hvad jeg desværre ikke er.

Må jeg så i tilslutning til det, den højtærede minister sagde med hensyn til arvefonden, sige, at det lyder meget interessant, men jeg hører nu ikke til dem, der sådan er for, at